

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

จิตมุ่งต่อธรรม

ก่อนจ้งหัน

วันนี้พระมาฉันที่นี่ ๓๕ องค์ ขาดไป ๒๐ องค์ไม่ฉัน เป็นประจำของวัดนี้เรื่อยมา ตั้งแต่สร้างวัด ควรจะได้ไปเป็นคติแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้ทำแบบท่านร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ก็ควรจะทำแบบลูกศิษย์ที่มีครูมีอาจารย์สอน ให้รู้จักความประหยัดมัธยัสถ์ รู้จักประมาณในการอยู่การกินการใช้สอยต่างๆ นี้เรียกว่าลูกศิษย์มีครู ครูของเราคือศาสดาองค์เอก ท่านไม่ได้ฟังเพื่อห่อเหิม แต่เรื่องความสุขครอบโลกธาตุไม่มีใครเกินศาสดา เพราะการฝึกอบรมท่านอดๆ อดๆ ขาดๆ เชนๆ เส็ด็จออกมาจากพระราชวังเข้าอยู่ในป่าเป็นประจำ เป็นเวลา ๖ ปีนี้มีแต่ความขัดข้องขาดเขินทั้งนั้น กษัตริย์เสด็จออกอยู่ในป่าอาศัยขอทานเขาไปวันหนึ่งๆ ซึ่งการขอทานก็เป็นประเพณีของเขา ไม่ได้ออกไปจากศาสนา ที่สอนให้รู้จักการทำบุญให้ทานจริง ๆ แต่เป็นนิสัยของเขา

พระองค์ทรงลำบากลำบากมากที่สุด ประหนึ่งว่าเทวดาตกจากสวรรค์ลงแดนนรกนั้น แล นี้พระองค์ก็ฝึกทรมาน ทุกข์ยากลำบากสำหรับพระพุทธเจ้าของเรา ปรากฏว่าทรงสลบถึง ๓ หน ถ้าไม่ฝึกก็ต้องตาย นี่คือการฝึกฝนเพื่อความเป็นคนดี จนกระทั่งถึงขั้นศาสดาเอกมาสอนโลก ท่านไม่ได้มาสอนด้วยความฟุ่มเฟือยเหลือเฟือ เพราะท่านไม่ฟุ่มเฟือยท่านไม่เหลือเฟือ ท่านอดอดอยากขาดแคลนเพราะการฝึกองค์ท่านเอง เราควรจะนำมาเป็นคติอย่าพากันฟังเพื่อห่อเหิม

เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองฟุ้งเฟ้อ เราพูดตามความสัตย์ความจริงของอรรถของธรรมเมืองไหนๆ รู้สึกจะสู้เมืองไทยไม่ได้เรื่องความฟุ้งเฟ้อห่อเหิม ความสนุกสนานก็เกินเนื้อเกินตัว การอยู่กินใช้สอยนี้เกินเนื้อเกินตัวเสียทุกอย่าง เรายังไม่ได้ไปดูในครัว ในหม้อหุงข้าวหม้อแกง มันมีรถยนต์ไฟรถมอเตอร์ไซค์อยู่ในนั้นหรือเปล่า เราไม่ได้ไปดู นอกนั้นมีเต็มหมด ทุกข์จนไม่สนใจขอให้ได้มีแล้วก็พอ เราจึงไม่ได้ถามมันบกพร่องอยู่จุดนี้ ว่าในครัวไฟนั้นมีรถยนต์ก็คัน มอเตอร์ไซค์ก็คัน เครื่องเรือนเครื่องใช้ที่ขึ้นที่อัน ในหม้อแกงหม้อข้าวหุงต้มเหล่านั้นนะ มันมีรถยนต์ไฟอยู่นั้นก็ขบวน

นี่แหละความฟุ้งเฟ้อแห่งชาติไทยของเรา เวลาที่มีความจำเป็นเกิดขึ้นมานี้ปรับตัวไม่ทันนะ เขาเหยียบหัวไปเลย เพราะเขาเคยฟิตเคยฝึกเคยทรมานเนื่องจากความอดอดอยาก

ขาดแคลนเป็นเครื่องบีบบังคับให้ตีให้ตี้น ให้มีความขยันหมั่นเพียร เรามีแต่ความฟุ้งเฟ้อ
 เท่อเหิมมาจากปุ๋ยตายาย เป็นเมืองอยู่ข้าวอยู่น้ำเลยลืมน้ำเนื้อลืมน้ำตัว ถึงเวลาที่จะปรับปรุงให้เข้า
 สู่สภาพของโลกทั่ว ๆ ไปซึ่งมีความสับสนมากขึ้นทุกวัน ๆ ก็ปรับตัวไม่ทัน พวกกันคิดอ่านบ้าง
 นะ

นี่ละครสนธรรมนำมาสอนโลกสอนแบบนี้เอง ดังที่ยกตัวอย่างขึ้นมาสักครู่นี้ พระมา
 ฉั้น ๓๕ องค์ ขาดไป ๒๐ องค์ ๒๐ องค์ท่านมีปากมีท้องมีความหิวโหยเหมือนกัน ท่าน
 ทำไม่ถึงอด อดเพื่ออรรถเพื่อธรรมท่านจึงยอมอด เรื่องท้องเรื่องปากของเรานี้ กินเมื่อไร
 อิ่มเมื่อนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ได้บกพร่องถ้าเรื่องอาหารการกิน กำลังวังชาขึ้นทันที แต่การ
 บำรุงธรรมนี้ ธรรมพินยากนะ เวลาเสื่อมก็เสื่อมได้ง่าย เวลาพินพินได้ยากจึงต้องอาศัย
 ความอดสำหรับพยายามติดดินอย่างนี้แหละ ที่มาอยู่มีประเทศไหนบ้างทั่วโลกเข้ามาเกี่ยวข้องกับ
 กับวัดป่าบ้านตาด ชั้นเศรษฐีภุมมพิกก็มี ท่านไม่สนใจในเงินทองข้าวของยิ่งกว่าสนใจใน
 อรรถในธรรม ท่านจึงต้องอดสำหรับติดดินมาสถานที่นี้ โดยความเชื่อความเคารพนับถือว่ามี
 ครูมีอาจารย์ที่แนะนำสั่งสอนให้ถูกต้องตามอรรถตามธรรม ท่านก็มา มาอยู่อบรมอย่างนี้

แล้วการสอนเราก็สอนอย่างแนใจเสียด้วย เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้โอ้อวด ตั้งแต่การ
 ปฏิบัติมาชั้นลุ่มลुकคลูกหลานมาจนกระทั่งถึงชั้นสมบูรณ์พูนผล ธรรมเต็มหัวใจ การสอน
 โลกเราจึงไม่มีคำว่าอัดว่าอัด ไม่ใช่คุย ขอแต่เหตุการณ์ผ่านเข้ามาเมื่อไร ๆ มันจะออกปรับ
 กัน ๆ ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้นไม่มีอัดมีอัดนี้ท่านก็อดสำหรับพยายามมา แต่เราที่
 บกพร่องมากก็คือสังขารร่างกาย ไปที่ไหนก็ลุ่มลुकคลูกหลานไม่ได้สะดวกสบาย การสอน
 ธรรมก็ตั้งพี่น้องทั้งหลายเห็นนั่นแหละ ที่ออกมาย่อย ๆ ก็คือ ๖ ปีนี้ที่ช่วยโลกช่วยสงสาร
 แต่ก่อนหมกตัวอยู่ในป่าในเขาไม่เคยสอนใคร สอนแต่เจ้าของล้วน ๆ จากนั้นมาก็เห็นว่า
 เมืองไทยเรานี้จะพากันลุ่มจมกันเสียทั้งประเทศ ตลอดหมู่หมาเปิดไก่ จิ้งจกจิ้งเหลนก็จะ
 จมลงในทะเลหลวงไปกับเจ้าของเสียทั้งหมด นี่จึงทำให้ตีตีให้ตี้น ได้เป็นผู้นำของพี่น้อง
 ทั้งหลายด้วยความเป็นธรรมทุกแง่ทุกมุม

สมบัติเงินทองที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมา ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราขอชื่นชมเลย
 ว่า บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ใครจะมาโจมตีเราว่าเอาไปชุกไปชอนไปกินอยู่ที่ไหน ๆ มาก
 น้อยเพียงไร นั่นเป็นปากของคน ปากสกปรก การทำของเราเราทำสะอาดเต็มเหนี่ยว สม
 กับเราร้องโก่งด้วยความเมตตาหวังใจชาติไทยของเรา จึงไม่มีอะไรที่จะมาหิบบาก่าอย่าง
 นี้เราไม่มี บริสุทธิ์สุดส่วนขนาดนั้น นี่ละครธรรมเป็นอย่างนั้น เจ้าของก็ตายใจในเจ้าของ แล้ว

การแนะนำสั่งสอนโลก เราก็สอนด้วยความเต็มอกเต็มใจ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ นี่คือธรรม
ไปที่ไหนตายใจได้ๆ

อย่างพระท่านที่มาจากที่ต่างๆ ที่ไหนอดอยากเมื่อไรครูบาอาจารย์ แต่ท่านทำไมจึง
มาเสาะมาแสวง นี่ก็เพราะความคิดในแง่หนักเบาของครูของอาจารย์ ของผู้แนะนำสั่งสอน
มีลักษณะหยาบละเอียดต่างกัน แล้วก็ไปหาค้นหาเลือกเอาตามความชอบใจของผู้ไปอบรม
ศึกษา ท่านจึงได้มาทุกแห่งทุกหน มาตามอัธยาศัย เราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรื่อยมา แต่
ระยะนี้รู้สึกว่ายากแล้วไม่ค่อยได้สอน แต่ก็ได้อาศัยเทพที่มีอยู่ แจกไปทั่วประเทศไทย
เทพวัดป่าบ้านตาดนี้ มีแต่อรอดแต่ธรรมภาคปฏิบัติ ส่วนมากมักจะว่าล้วนๆ การเทศน์
สอนประชาชนก็มีในระยะ ๖ ปีนี้เท่านั้น นอกนั้นเทศน์สอนพระล้วนๆ

นี่ละธรรมเป็นความร่มเย็น กระจายไปที่ไหนโลกจะลืมหูลืมตาด้วยความรู้จัก
ประมาณ การอยู่การกินการใช้สอยต่างๆ จะไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมจนเกินเนื้อเกินตัว ให้พี่น้อง
ทั้งหลายยึดเอาธรรมนี้ไปเป็นหลักใจ เป็นข้อปฏิบัติ การประพฤติเนื้อประพฤติตัว ถ้า
ประพฤติตามอรอดตามธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว คนเราจะมีหลักมีเกณฑ์มีที่
เกาะที่ยึด ไม่ใช่คิดว่าเหมือนอย่างสัตว์ตกน้ำในมหาสมุทร เต็มอยู่ในท้องมหาสมุทร แต่หา
ฝั่งฝายที่จะเกาะจะยึดเพื่อความพ้นภัยไม่มี นี่ละโลกที่ไปด้วยความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม การ
ประพฤติตัวไม่มีฝั่งมีฝาย ก็เหมือนสัตว์ที่ตกน้ำมหาสมุทรนั้นแล ว้ายป้อมแป้มๆ คอยลม
หายใจจะขาด นี่ก็คอยลมหายใจขาด

ขาดแล้วไปไหน ความดีของเราไม่ได้สร้างไว้เลย ไม่มีฝั่งมีฝายที่เกาะที่ยึด ตายแล้วก็
จมกันทุกคน เราอยากจมเหอ ให้ถามเรา เอาปัญหาเหล่านี้ไปถามเรา สิ่งที่ยึดที่เกาะที่เลิศ
เลอมีอยู่คือธรรมของพระพุทธเจ้า ให้พากันยึดกันเกาะ ยากลำบากทนเอาๆ เพื่อความพ้น
ทุกข์จะเป็นอะไร ไม่ได้ทนแบบเขตกอยู่ในน้ำ ป้อมแป้มๆ อยู่ในน้ำ นั้นทุกข์อันหนึ่งนะ
ว้ายน้ำขึ้นบนฝั่งนี้เป็นทุกข์อันหนึ่ง แต่ทุกข์เพื่อจะพ้นจะขึ้นบนฝั่งได้ การสร้างความดีทุกข์
ยากลำบากก็เหมือนคนปีนขึ้นหาฝั่งนั้นแหละ แล้วพ้นได้ๆ พากันจำเอานะ จะให้พร

หลังจ้งหัน

ฟังซินะ หอยทากที่จับทุกคืนๆ เมื่อคืนนี้ได้หอยทาก ๓๒๕ ตัว เมื่อวานนี้เท่าไร
(๔๓๐ ตัวครับ) โนนนะฟังซิ ตั้งแต่สร้างวัดมานี้ก็เพิ่งมาเป็นปีนี้แหละที่หอยทากมากที่สุด
จนกระทั่งบางคืนเราลงเดินจงกรมไม่ได้ มันยั่วเยี้ยๆ เดินก็จะเหยียบมัน จับออกๆ ไป
ปล่อยสักเดี๋ยวจ้ำมาแล้ว พระท่านคงรำคาญหู ท่านเลยพากันไปส่องไฟหาจับเอาตามนั้น

บริเวณทางจงกรมเราก็บอกมากุฎิเรากออกมาได้ หอยทากพันกว่านะ (๔ คืบนี้ได้ ๑,๓๐๖ ตัวครับ) วันไหนได้ ๕๕๑ ตัว เมื่อวานนี้บวกเข้า ๔๐๐ ร้อย วันนี้อีก ๓๐๐ เป็นพันกว่านะ

เราก็ไม่เคยเห็นหอยทากจะมากขนาดนี้ ปีนี้รู้สึกว่ามันจริง ๆ ถึงได้เอามาจด มาประกาศให้ทราบ เพราะไม่เคยมี มามีปีนี้ เมื่อวานนี้หมูเพื่อนก็เอาหอยทากมาให้ดู พอดูเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ไปเข้าทางจงกรมเมื่อคืนวานนะ ไปเห็นตัวหนึ่งมันอยู่ข้างทางจงกรม พระตาบอดหรือยังงี้ถึงไม่เห็น มันอยู่ที่นั่นมึงตาดีมึงหลบได้นะ เราว่าอย่างนั้น พอว่าอย่างนั้นแล้วเราก็จับมัน วันนี้กูไม่ได้เอาไปไหนนะ กูจะจับไปปล่อยตรงนั้น แล้วเมื่อคืนนี้ไปอีก พบตัวเก่านั้นแหละ ขนาดเก่า มาอยู่ที่เก่าอีก โห้ กูเอาไปปล่อยที่นั่นมันออกมาที่นี้ตัวเก่านั้นแหละ ที่นี้เลยจับเอามาให้พระเลย เมื่อคืนนี้จับได้แล้วเอามาให้พระเสียก่อนจึงค่อยกลับไปเดินจงกรมใหม่

มันตัวขนาดเก่าแล้วออกมาที่เก่าด้วย เราเอาไปปล่อยไว้ที่นั่นมันก็ออกมาที่นี้ เรารักมันนะ จับแล้วดู รักมัน แล้วจะทำยังไงกลัวมันจะตาย จะไปเหยียบเอาๆ ละซีเราถึงได้เอาออก รักษาชีวิตสัตว์ ไปแล้วก็สั่งกำชับกำชาเวลาไปปล่อยไปปล่อยที่ไหน ให้ปล่อยลงในที่แห้งเดียว เขาจะกระจายกันไปเองในที่ปลอดภัยนะ บอก เอาไปปล่อยในที่ปลอดภัยไม่ให้เขาพลัดพรากจากกัน เถลงนั้นแล้วให้เขาอยู่ในบริเวณนั้นวางนั้นเถอะ สูดอยู่ด้วยกันนี่นะ บอกพระเรียบร้อย

โห ได้หอยทากตั้งพันกว่า ไม่ทราบมาจากไหนๆ เราก็ไม่เคยเห็นตั้งแต่สร้างวัดมาก็ฟังว่ามีปีนี้แหละ ถึงขนาดได้ช่วยกัน พระตั้งหลายๆ องค์ไปเที่ยวส่องไฟ เอาไฟฉายเที่ยวส่อง จับๆ บริเวณทางจงกรมเราและออกมาหากุฎิเราก็บอกออกมาได้ หอยทากตั้งพันกว่า บางคนก็อ้างเหตุผลว่าจับไปปล่อยแล้วก็ไม่มากินหอยทาก อย่ามาหาเรื่องเราว่าจี้ (เขามาขอรับส่วนบุญเจ้าคะ) เดี่ยวตีปากเอานะ หาเรื่อง ว่ามารับส่วนบุญ

เมื่อเช้านี้ได้ชี้นิ้วให้ดูพระ นั่นละพระครั้งพุทธกาลท่านไม่ฟังเพื่อห่อหิม ที่ว่าถือผ้าบังสุกุล คือแต่ก่อนท่านไปเก็บในที่ต่างๆ ที่เขาทิ้งแล้ว หรือเขาห่อศพในป่าช้าท่านก็ไปชักบังสุกุลเอามาเย็บปะติดปะต่อกัน ใช้เป็นสบง จีวร สังฆาฏิ นี่เป็นพื้นฐานของพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าประทานให้พระสาวกทั้งหลายปฏิบัติเรื่อยมา เวลาที่ทุกอย่างมากขึ้นๆ ฟังเพื่อห่อหิมมากขึ้น เราเห็นผ้าจีวรของพระนี่เราถึงได้บอกให้ดู คือแต่ก่อนเราทำอยู่แล้วกับพ่อแม่ครูจารย์มัน จนไปบ้านสามผง ท่านอาจารย์บุญมาท่าน.. เราก็ไปเที่ยวของเรา

นั่นแหละ ไปอำเภอศรีสงคราม เข้าไปสามผง ไปนั่นละ ท่านให้ท่านอาจารย์บุญมาเป็น
สมภารวัดอยู่ที่สามผง

มหาอะไร มหาปะ มหาชุน ท่านว่า ท่านเลยไปเอาจีวรเรามาดู เราตากเอาไว้ท่านไป
เอาจีวรเรามาดู ผ้าอาบน้ำก็มาดู นี่ดูซิเห็นไหมมหานะนี่ มหาปะ มหาชุน เราก็มืดลิ้ม เราทำ
มาอย่างนั้น ครั้นต่อมาความเหลือเฟือมันก็ไหลท่วมเข้ามาๆ แต่เราไม่ได้จัดจางนะ
เพราะฉะนั้นเห็นผ้าพระท่านครองท่านปะท่านชุนนี้ เราถึงได้ชี้มือให้คนดู พระท่านไม่ลิ้มตัว
อันนี้พระพุทธรเจ้าแสดงไว้แล้ว บังสุกุล ในนิสสัย ๔ รุกขมูลเสนาสน์ แล้วก็ ปัสสุกุลจีวร
และ ปิณฑิยาโลปโกชนั บิณฑบาต กัปปยาแก้ไข้ ๔ ประการนี้เป็นความจำเป็นสำหรับพระ

บวชแล้วไล่เข้าไปอยู่ในป่าในเขา ในบาลีก็บอก อุปัชฌาย์ทุกองค์ที่บวชถูกลบุด
สุดท้ายภายหลังมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ แม้จะไม่ชอบเรื่องกรรมฐานเรื่องอยู่ในป่าเท่าไรก็
ตาม แต่ต้องสอนธรรมบทนี้ให้พระที่บวชใหม่ พอบวชเสร็จแล้วก็ให้โอวาทอันนี้ทุก ๆ องค์
ไม่ให้ไม่ได้ ฟังซิเด็ดไหม ขึ้นต้นว่า รุกขมูลเสนาสน์ นิสฺสาย ปพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวชิว
อสุสาโท กรณียो บรรพชาอุปสมบทแล้ว ให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่าใน
เขา ตามถ้ำเงื่อมผา หรือป่าช้าป่ารกชัฏ ที่เป็นที่สะดวกแก่การประกอบความพากเพียร ซึ่ง
ไม่มีอะไรที่จะมารบกวน และจงอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด นั่นฟังซิ
ถือเป็นข้อจริงจังมากที่สุด

จากนั้นก็บิณฑบาตมาด้วยกำลังปลีแข้งของตน นี่ก็ให้ทำตลอดชีวิต แล้วก็ ปัสสุ
กุลจีวร อีกเหมือนกัน ถือผ้าบังสุกุลที่ได้มาจากที่ต่างๆ มาเย็บปะติดปะต่อ อย่าฟุ้งเพื่อเห่อ
เหิม ท่านไม่ให้ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ไม่ให้ลิ้มตัว จิตมุ่งอยู่กับธรรมๆ สิ่งเหล่านี้เป็นเพียง
อาศัยๆ จิตใจมุ่งต่อธรรมๆ ตลอด ยาแก้ไข้ แต่ก่อนไม่มีมาก มีเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้นเอง
ทุกวันนี้มันก็ท่วมกันไปๆ แล้วการตาย เกิดที่ไหนตายที่นั่น มันก็เท่ากัน เกิดน้อยตายน้อย
เกิดมากตายมาก ยามีเท่าไรๆ ก็ไม่ชนะ ไม่ชนะเกิดน้อยตายน้อย เกิดมากตายมาก ยามา
เท่าไรก็มาเถอะ เกิดเท่าไรตายเท่านั้น เข้าใจไหม อันนี้ลบได้หมด

นี่ละ ๔ ข้อที่พระพุทธรเจ้าทรงประทานให้บรรดาพระทั้งหลายจนกระทั่งอุปัชฌาย์
เวลามาบวช ที่เขาเอาไปฝึกซ้อมอุปัชฌาย์ก่อนก่อนที่จะมาเป็นอุปัชฌาย์ ก็ฝึกซ้อมสิ่งเหล่านี้
แหละให้ถูกต้องตามแบบฉบับของการบวช ถึงอุปัชฌาย์จะไม่มี ความพอใจในการอยู่ใน
ป่าในเขา บิณฑบาต อะไรก็ตาม แต่ต้องสอนอย่างนี้แก่ผู้มาบวช ไม่สอนไม่ได้ ถือเข้ฆงด
กวดขันมาก ถึงขนาดนั้นยังถูกลบไปๆ เห็นไหมทุกวันนี้ จนจะไม่มีเหลือแล้วนะพุทธ
ศาสนา กิเลสมันลบเอาๆ เหยียบไปเลย ศาสนาหรือธรรมไม่ได้เหยียบกิเลส มีแต่กิเลส

เหยียบธรรม โลกถึงได้ร้อน ถ้ากิเลสลงเหยียบธรรมมากน้อยเพียงไรแล้ว นั้นละความเดือดร้อนเป็นพื้นเป็นไฟมากน้อยเพียงนั้น ถ้าธรรมเหยียบกิเลสคือตัวเป็นพื้นเป็นไฟดับลงด้วยน้ำดับไฟๆ คือธรรม โลกก็มีความร่มเย็นเป็นสุข

เพราะฉะนั้นจึงว่าอย่าพากันตื่นนะ ตื่นลมตื่นแล้ง ตื่นเท่าไรก็ชนทุกข์เข้ามา คือความไม่รู้ตัว ความลืมตัว ก็ตื่นนั้นตื่นนี้ ธรรมท่านไม่ให้ลืมตัว ไม่ให้ตื่น เมื่อไม่ตื่นก็ไม่ตื่นไม่ตื่น ความทุกข์ก็ไม่มีมาก ติดดินเท่าไรความทุกข์ยังมีมาก ท่านเอาธรรมเป็นจุดศูนย์กลางๆ อย่างพระที่มานี้ พออยู่พอกินพอเป็นพอไป เท่านั้นพอๆ แต่เรื่องธรรมเต็มหัวใจท่าน จ่ออยู่ตรงนั้นๆ ต่อบุญปาปะผ้าชุนจะไม่มีเหลือแล้วนะ ถูกความเหลือเพื่อมันเหยียบมันทับไปหมดแล้วแหละ ธรรมจะไม่มีเหลือ ก็เรียกว่าสุขจะไม่มีเหลือ ก็จะมีแต่กองทุกข์ซึ่งกิเลสสร้างขึ้นมาๆ ด้วยความไม่รู้เนื้อรู้ตัว ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ความทะเยอทะยาน เหล่านี้เป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้น แล้วสร้างกองทุกข์ให้สัตว์โลกมากมาย

เมื่อสักครู่นี้เราก็ยังพูด เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เมืองไม่รู้จักประมาณ เพราะเป็นนิสัยมาดั้งเดิม เนื่องจากเกิดอยู่ในอุ้งน้ำอุ้งน้ำสมุทรผลตลอดมาอะไรก็ใช้อย่างสบายๆ เลยไม่รู้เนื้อรู้ตัว เมื่อเวลามีความจำเป็นเข้ามา คนมากต่อมากเรื่องราวมากต่อมากสับสนปนเปเข้ามา ก็เอาความวุ่นวายเข้ามา ความหมუნตัวดี๊ดีๆ เข้ามาพร้อมกัน ทีนี้เราปรับตัวไม่ทันก็เลยล้าหลังเขาๆ ละซี เพราะลืมตัวมาตลอด จึงได้สอนอย่างนั้น แล้วก็กระตุกเอาเสียบ้างว่า ในครัวไฟมีรถยนต์ก็คัน มีมอเตอร์ไซค์ก็คัน เครื่องบ่าทั้งหลายที่เอามาเป็นบ่ากันในบ้านในเรือนมีก็ขึ้นก็อันอยู่ในครัวไฟนั้น จากนั้นก็มาคันดูหม้อแกงหม้อต้มอีกนะ หม้อหุงข้าวอีก มีรถยนต์รถไฟที่ขบวนอยู่ในนั้น เพราะความฟุ้งเพื่อ

เราไม่ได้ถามเข้าไปที่หลับที่นอนหมอนมุ้งในส้วมในถาน มีรถยนต์รถไฟที่ขบวนอยู่ในนั้น ซอกแซกถามเพื่อให้รู้ตัวบ้าง เข้าใจไหม นี่ก็คือกระตุก ไม่กระตุกอย่างนี้ไม่รู้ตัวนะ จึงได้สอนไปอย่างนั้น เมื่อไม่รู้ตัวกิเลสก็ยิ่งเหยียบไปเรื่อย ถ้ารู้ตัวแล้วธรรมขึ้น แก้วตัวได้ๆ ธรรมท่านไม่สอนให้ลืมตัว ให้รู้ตัวตลอดเวลา มีมากมีน้อยเท่าไรรู้ตลอดเวลา ถ้ากิเลสเข้าแทรกตรงไหนก็เป็นเปรตเป็นผีขึ้นมา เป็นนรกอเวจีขึ้นมาในธรรมนั้นแหละ ขอให้กิเลสเข้าแทรก เหมือนพื้นเหมือนไฟเผาไหม้ไปได้หมดแหละ

ตื่นตามมาเข้าเป็นวันว่าง เช่นอย่างวันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ ควรจะได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ควรจะประพฤติปฏิบัติตัวในความดีทั้งหลาย สมชื่อว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ อย่าพากันฟุ้งเพื่อเห่อเหิมจนลืมเนื้อลืมตัว ยิ่งเป็นวันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ยิ่งปล่อยตัวใหญ่เลย

สนุกสนาน เทียนนั่นเทียนนี่ มันเสีย เมืองไทยเราที่เป็นเมืองพุทธ วันว่างควรที่จะเสาะแสวงหาความดีงามใส่ตัวเอง กลับสั่งสมกิเลสขึ้นมาด้วยความเพลิดเพลิน ไปเที่ยวที่นั่นเที่ยวที่นี้ยุ่งไปหมด เงินในกระเป๋าเวลาไปก็เต็มกระเป๋า เวลาขากลับมาแห้ง แพงไปหมด ไม่มีอะไรเหลือ กระเป๋าแห้งมา มันเก่งไปอย่างนั้นนะเมืองไทยเรา นี่เรียกว่าธรรมสอนโลกจำเอานะ ถ้าไม่อย่างนั้นจมได้ ถ้ามีธรรมกระตุกอยู่บ้างแล้วก็ค่อยรู้ตัว ๆ

สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้เราก็พยายามรักษามูลมรดกเดิมเอาไว้ นี่ก็ค่อยถูกเหยียบเข้ามา ๆ เรื่อย ค่อยเลอะเทอะเข้าไปเรื่อย วัดป่าบ้านตาดเดี๋ยวนี้เลยกลายเป็นวัดเลอะเทอะไปแล้วนะ ทั้ง ๆ ที่เราสงวนอยู่ ปลุกลงสร้างนั้นเต็มไปหมดแล้วนะ เราได้สั่งให้สร้างเมื่อไรแล้วสร้างเวลาเราไม่อยู่นะ ถ้าอยู่ไม่กล้าทำ กลัวหน้าผากแตกกะซี่ เอาเวลาเราไม่อยู่ ถ้าเราไปนั้นไปนี่เอาละนะ ปุบปับ ๆ สร้าง กิเลสมันฉวยโอกาส ๆ เราอยู่นี้เราไม่ให้ทำ ให้อูหัวใจหลักใหญ่ที่สุดเลิศเลอที่สุดอยู่ที่หัวใจ ให้อูที่นี้ ทำอะไรเพื่ออาศัยชั่วระยะเวลาไปเท่านั้น ๆ ถือธรรมเป็นจุดที่ตั้งภายในจิตใจ ความพากเพียร ความอุตสาหะพยายาม สติปัญญาติดแนบกับใจอยู่ตลอด คนเราไม่ค่อยลืมหืมตัว เราสอนลงในจุดนี้ ๆ

เดี๋ยวไปทำนั่นทำนี่ อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดี ตัวเองไม่ดีไม่ดู หัวใจไม่ดีไม่ดู ว่าอันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดี ทำอันนั้นขึ้นมา สร้างอันนั้นขึ้นมา การสร้างนั้นสร้างนี้ขึ้นมาภายในวัดนี้ขัดต่อพุทธศาสนาที่พระพุทธเจ้าทรงพาดำเนินมา เพียงอาศัยเท่านั้น นี่หลักใหญ่ ใ้สร้างโน้นสร้างนี้หุรหุราฟูฟ่า โบสถ์หลังหนึ่งราคาเท่าไร ๆ วิหารหลังหนึ่ง ๆ ราคาเท่าไร สร้างนั้นสร้างนี้ขึ้นมา มีแต่ของนอกศาสนาทั้งนั้น เอา พุดยัน ๆ เอา ใครว่าเราพุดผิดอ้างมาว่างั้นเลย ในครั้งพุทธกาลก็ไม่มีแหลโบลัทธิ ๆ หุรา ๆ ฟู ๆ ฟา ๆ ตั้งเป็นร้อย ๆ ล้านก็มี แล้วเอาร้อย ๆ ล้านแหลไปอวดกัน ธรรมแห่งผากไม่ได้เอามาพุดเลย

เหล่านี้เป็นเรื่องโ้ฮ้อวดกันเฉย ๆ สร้างโบสถ์ การสร้างโบสถ์เพื่อทำอุโบสถสังฆกรรมของพระท่านกำหนดไว้ การสร้างที่อุโบสถสังฆกรรมให้บรรจุพระได้ ๒๑ องค์ อย่าน้อยกว่านั้น เพราะพระที่จะลงสังฆกรรมตามกำหนดนั้น ๒๑ องค์ขึ้นไป ตามสังฆกรรมประเภทต่าง ๆ สังฆกรรมประเภทพระสงฆ์มารวมกัน ๒๑ องค์ก็มีในนั้น นั่นพระวินัยมีอย่างนั้น ใ้สร้างขนาดนั้น แล้วคำว่าสร้าง เราอยู่ตามร่มไม้ก็ได้ท่านไม่ได้ห้ามนะ ทำอุโบสถสังฆกรรมตามร่มไม้ชายคาที่ไหนได้ทั้งนั้น นี่เราพุดผู้ที่จะทำท่านมีกำหนดให้ทำอย่างนี้ต่างหาก ไม่ทำท่านก็ไม่ว่าอะไร แต่นี้มันเลยเถิดละซี่

วัดหนึ่ง ๆ หุรหุราฟูฟ่า ไม่ได้มีเรื่องศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าเด่นอยู่ในนั้นเลย มีแต่สิ่งก่อสร้างหุรหุราฟูฟ่า ใ้เรื่องของกิเลสเรื่องลืมหืมเนื้อลืมหืมตัวโ้ฮ้อ ใ้เป็นที่เกรงขาม

เกรงขามข้าพเจ้าอะไรประสาอิฐปูนหินทรายอยู่ที่ไหนมันก็มี ให้เป็นที่เกรงขามที่หัวใจนี่ซิ มี สติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม ขันติธรรม อุตสาหะพยายามบำเพ็ญ ดูใจตัวเองตัวคึกตัว คะนอง อยู่ที่ใจ ท่านทั้งหลายจะไปหาดูที่ไหน ดูความคึกความคะนอง ความเสียหาย เกิดขึ้นจากอะไร เกิดขึ้นจากหัวใจคน

มนุษย์เราฉลาดกว่าสัตว์ ทำเสียหายได้มากกว่าสัตว์ เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงควรมี ศาสนา ศาสนาคือน้ำดับไฟ ให้อุณหภูมิรู้ตัว การทำอะไรอย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้า ให้คำนึงถึง ความผิดถูกชั่วดี อย่างที่พูดตะกั๊นพูดถึงเรื่องวัด โบสถ์ วิหาร อะไรเหล่านี้ ท่านไม่มีครั้ง พุทธกาล อยู่ที่ไหนร่วมไม้ขายคาทำอุโบสถสังฆกรรมได้ สีมามีก็ประเภทท่านก็บอกไว้หมด สีมา แปลว่า เขตแดน ท่านก็บอกไว้หมด ทำได้ทั้งนั้น ร่มไม้ขายป่าที่ไหนได้ ท่านเรียก อุทกุกเขปสีมา เช่นเป็นโบสถ์น้ำ ไปทำในน้ำก็ได้ ท่านบอกถึงน้ำก็ทำได้ อุทกุกเขปสีมา ไม่ได้บอกให้หุหุราฟุฟาดังที่พวกคลั่งกิเลสคลั่งตัณหามั่นอุตรอยู่ทุกวันนี้ เอามาอวดธรรม ของพระพุทธเจ้า

วัดไหนที่ไม่มีมีการก่อสร้างหุหุราฟุฟา วัดนั้นไม่ทันสมัย ว่าอย่างนั้นนะ วัดไหน หุหุราฟุฟาสวยงามที่สุดในสายตาของกิเลส แต่สกปรกมากที่สุดในสายตาของธรรม สถานทีนั้นเรียกว่าเก่งว่าดีน้ำเกรงขาม เกรงขามข้าพเจ้าอะไรประสาอิฐปูนหินทรายเหล็กหลา อยู่ที่ไหนมันก็มี เกรงขามที่ธรรมต่างหาก ปฏิบัติธรรมให้เต็มหัวใจเถอะนะอยู่ไหนเกรง ขาม ใครไม่เกรงเรารู้ตัวของเรตลอดเวลา นี่ละของเลิคอยู่ที่ใจ อย่าพากันเหยียบย่ำ ทำลาย

อิฐปูนหินทรายสิ่งก่อสร้างทั้งหลาย ไม่ว่าในวัดในวาที่ไหนก็ตาม เพียงอาศัยๆ เท่านั้น อย่าให้เลยเถิดเลยแดนจนเหยียบบอรรดเหยียบบธรรม เห็นสิ่งเหล่านั้นเป็นสารคุณ มากยิ่งกว่าธรรมแล้วเลย เข้าใจไหมละ จำให้ตึนะ ที่มาพูดนี้ยกคัมภีร์มานะ ไม่ได้มาอวด อุตรินะ ยกคัมภีร์มาพูดให้ฟัง เวลานี้คัมภีร์ถูกย้ายตีแหลกด้วยการก่อสร้าง อะไร หุหุราฟุฟาไปหมด ไม่มีในธรรมวินัยแต่มีในกิเลส จึงเปิดธรรมออกมาให้ฟังเสียบ้าง เอะอะ เอะอะไปหมด วัดแทนที่จะเป็นวัดเป็นวา เมื่อมีตั้งแต่ความสกปรกเต็มวัดเต็มวา วัดนั้นก็ เลยกกลายเป็นส้วมเป็นถ่านกว้างแคบก็ร้อยไร่ๆ นั้นละส้วมถ่านกว้างเท่านั้นไร่เท่านั้นไร่

ที่อยู่ส้วมในถ่านคืออะไร มุตรคุณ มุตรคุณคืออะไร คือพระคือเณรผู้ปฏิบัติตัว เหลวแหลกแหวกแนวเหม็นคลุ้งอยู่ในวัดนั้น เลยกกลายเป็นวัดนั้นก็ส้วมเป็นถ่าน ผู้ ปฏิบัติเลวทราม พวกหัวโล้นโกนคิ้วอย่างพวกเราๆ ท่านๆ นี้ กลายเป็นตัวมุตรตัวคุณ ก่อน มุตรก่อนคุณอยู่ในวัดนั้น เรียกว่าอยู่ในส้วมในถ่านไปเสียแล้วทุกวันนี้ มันสวยงามที่ไหน

เวลานี้ ความสวยงามด้วยศีลด้วยธรรมไม่เห็นมีในวัดในวา มีแต่ความเลอะเทอะเประอะ เปื้อนไปหมด ถ้ากิเลสไปอยู่ที่ไหนใครจะว่าดีขนาดไหนก็ตาม ก็คือบุตรคือคุณนั้นแหละ วัด ก็คือส้วมคือถ่าน พระเณรก็คือตัวบุตรตัวคุณถ้าปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว เหยียบหัว พระพุทธเจ้าโดยข้ามเกินหลักธรรมวินัย ไม่มีหิริโอตตปปะประจำตัวแล้ว ตัวบุตรตัวคุณละ ตัวนี้ เหยียบหัวพระพุทธเจ้า

อยู่ในวัดในวา วัดวาก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด ฟังให้ตึนะ ของดิบของดีจะ ไม่มีเหลือ มีแต่ถูกเหยียบย่ำทำลายๆ เข้าไป ศาสนาจะไม่มีเหลือ เมื่อศาสนาไม่มีเหลือ ความสงบสุขร่มเย็นพอชุกหัวนอนได้นี้จะไม่มีเหลือเหมือนกัน จะมีแต่ไฟเผาไหม้ทั้งในน้ำ บนบก ที่ไหนๆ ถูกไฟไหม้หมด กิเลสแทรกได้หมด ไฟไหม้ได้หมดนั่นแหละ จำเอานะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้เสียก่อน

เออ ทองคำนี้ประเภทไหลซึมมะ ฟัน้องทั้งหลายจำไว้ทั่วหน้ากัน คือที่เราช่วยชาติ คราวนี้เราได้สมมักสมหมายตามความต้องการทุกอย่าง ทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโล ครึ่งเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว นี่เราได้สมมักสมหมายที่เราตั้งเอาไว้บู้บ ได้เศษเหลือ จากนั้นอีกด้วย แล้วดอลลาร์อย่างน้อยให้ได้ ๑๐ ล้านก็ได้ตั้ง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี่เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วก็เข้าสู่คลังหลวงหมดแล้ว ที่นี้ในคลังหลวงของเรานั้น แม้เราจะได้ มากมายอย่างนี้ตามความต้องการของพี่น้องชาวไทยที่รักชาติ รักความเสียสละ ด้วยพร้อม เปรียงกันตุมเข้าไปก็ตาม แต่คลังหลวงของเราเมื่อรวมทั้งหมดแล้วในทองคำนี้ยังรู้สึกว่ายัง มีน้อยอยู่มากนะ เราจึงได้อาศัยอันนี้ละ เผด็จแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลาย

การเที่ยวทูปเที่ยวตีกระเป้านั้นกระเป้านั้น โหนเงินโหนทองอย่างแต่ก่อน เดียวนี้ไม่ใช่แล้วนะ เราจึงประกาศให้ทราบทั่วๆ กัน มากกว่านั้นก็เพียงออกอดอันเอาเท่านั้น ที่จะให้ ทำตั้งแต่ก่อนไม่ทำ พูดอะไรต้องมีสัตย์มีจริงซื่อ ทำอย่างนั้นไม่ทำ มีแต่อดแต่อดแฉงไป เพื่อให้ทองคำเหล่านี้ไหลซึมเข้าไป เราจะได้ทองคำในระยะนี้อีก เพิ่มเข้าไปในจำนวนที่ บกพร่อง ค่อยหนุนกันไปๆ ที่นี้เมื่อทองคำมีมากเท่าไรแล้วการพิมพ์ธนบัตรของเราก็ สะดวกขึ้นๆ การยืนยันในเรื่องการทำมาค้าขายติดหนี้ติดสินเขา ทองคำเราเป็นเครื่อง ประกันอยู่ในคลังหลวงของเรา นี้ก็สะดวกๆ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ทองคำหนุนเข้ามาเพื่อ ประกันชาติไทยของเรา การซื้อการขายก็สะดวก แม้แต่ติดหนี้ติดสิน เอา ยอมรับกันติดได้ เพราะมีเครื่องประกัน จึงได้ออดอดกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายให้พยายาม ค่อยเป็นค่อย ไปนี้แหละ วันนั้นได้เท่านั้นวันนี้ได้เท่านั้นมากขึ้นเราจะเก็บไว้ เมื่อพอหลอมแล้วเราก็จะ

หลอม หลอมเก็บไว้ เมื่อพอมอบแล้วเราก็จะมอบตามเดิมนั้นแหละ สิ่งเหล่านี้ให้แน่ใจร้อยเปอร์เซ็นต์เลยว่าไม่รั่วไหลไปที่ไหนเลย

หลวงตาทำประโยชน์แก่โลกด้วยความเมตตา ด้วยความบริสุทธิ์ใจล้วนๆ แม้บาทหนึ่งไม่เคยแตะฟังซี ท่านทั้งหลายไปหาที่ไหน เงินทั่วประเทศไทยทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสดไหลเข้ามาหาหลวงตาบัว ธรรมดาจะต้องไหลซึมไปไม่มากก็น้อยไหลตลอด แต่หลวงตาบัวนี้บอกไม่ไหลเลยฟังซินะ นี่ละเข้มงวดกวดขันทำอย่างนี้ เอาออกเป็นส่วนตัว จะจ่ายมากจ่ายน้อยเราเป็นผู้มีเหตุผล เหตุผลทุกอย่างลงกันแล้วควรจ่ายมากเอาจ่ายๆๆ นี่เรียกว่าบริสุทธิ์ๆ เต็มส่วนๆ ที่จะไปซุบๆ ซิบๆ บอกไม่มีเลย แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มีขอให้ท่านทั้งหลายได้จำเอาไว้และเป็นที่ยุติใจเลย เพราะหลวงตานี้ตายใจตัวเองแล้วตั้งแต่วันออกช่วยพี่น้องทั้งหลาย เอาละที่นี่ให้พร

วัดถ้ำผาแดง วัดธรรมลี กราบถวายเช็ด ๔๐,๘๐๐ บาท เงินสด ๒๖๕,๒๑๖ บาท รวมทั้งเช็ดทั้งเงินสดเป็นเงิน ๓๐๖,๐๑๖ บาท ทองคำ ๑๐ บาท ๔๘ สตางค์ ทองคำสิบบาทก็เรียกว่าทองคำไหลซึมก็มาด้วยกันนี้เห็นไหมละ เอาละพอใจๆ

เราพอใจเราทำประโยชน์ให้โลก เราทำด้วยความพอใจๆ ทุกอย่าง ในชาตินี้เป็นชาติที่เราจะทำเต็มเม็ดเต็มหน่วยให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นกันทั่วโลก คุณค่าแห่งศาสนาเป็นยังไง ให้คิดอย่างนี้ก็แล้วกัน หลวงตาบัวไม่มีคุณค่าอะไรแหละ ทำประโยชน์ให้โลกแล้วเป็นที่พอใจ เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz